

[Tyroll]

stået med, nemlig at man vil prioritere det private forbrug forud for det kollektive forbrug.

Oliepolitikken og de stigende udgifter på olie og energi skulle konverteres til nedskæringer i det kollektive forbrug, og det er det, dette forslag ligger i klar forlængelse af.

Derfor kan man også se, at der er stor overensstemmelse med et par borgerlige partier, når det drejer sig om at tilrettelægge politikken på børnetandplejeområdet.

Logikken i dette forslag er helt klart i forlængelse af det, man tidligere har sagt fra socialdemokratiets side om, at man vil spare. Hvordan gør man så det? Ja, man foreslår en engangsbesparelse på formentlig omkring 80 mill. kr., det er en engangsbesparelse, men den er altså passet ind i de sparebestræbelser, man har lagt op til.

Samtidig fremgår det, at der i klinikkommunerne gennemsnitlig er 12 tandflader med huller i tænderne, medens gennemsnittet var 17 i dispensationskommunerne; altså 40 pct. større forekomst af huller i dispensationskommunerne. Det samme billede tegner sig for andre tandlidelsers vedkommende, og det vil sige, at det, man foreslår, er stik imod det, kvaliteten af de forskellige ordninger tilsiger.

Samtidig siger man, at gennemsnitsudgiften pr. barn i 1978 var 695 kr. i de 199 klinikkommuner og 807 kr. i de 76 dispensationskommuner. Alligevel fastholder man, at man vil foretage denne besparelse.

På denne baggrund kunne det være nærliggende at spørge ministeren, hvornår denne engangsbesparelse på 80 mill. kr. egentlig vil være opspist af den fordyrelse, der åbenbart ud fra ministerens egne tal er forbundet med at gennemføre en videre dispensationsmulighed end det, der egentlig var lagt op til i denne lovgivning.

Dette er selvfølgelig ikke det sidste lovforslag, hvor der vil være fuldstændig mangel på logik i det, der bliver fremsat; det vil nok blive tilfældet ved adskillige af de forslag, der vil følge efter dette forslag. Når indenrigsministeren og andre ministre først får set rigtig på de spareforslag, der er kommet fra kommunerne, skal det nok vise sig, hvad det er for en borgerlig logik, der er indeholdt i de forslag, der efterhånden vil blive fremsat.

Inge Krogh (KrF):

Mit partis ordfører i denne sag, hr. Steffensen, kan ikke være til stede.

Kristeligt folkeparti kan gå ind for ministerens forslag om, at der skal kunne gives forlænget dispensation for etablering af kommunale børnetandklinikker.

Vi er enige i, at det er nødvendigt af hensyn til sparebestræbelserne, men vi er også enige i, at der bør etableres offentlige børnetandklinikker. Jeg kan beklage, at dispensationen må trække så længe ud, og at det i det hele taget har varet så længe. Jeg har været vidne til, hvordan kommuner har taget deres ansvar op for adskillige år siden og skabt disse klinikker og gode forhold for børnene i kommunen.

Det er ikke, fordi vi på nogen måde er i tvivl om, at private tandlæger kan arbejde lige så godt som offentligt ansatte tandlæger, men der er nu engang visse specialbehandlinger, som det vil være mere hensigtsmæssigt og billigere at udføre på en offentlig tandklinik. Jeg kan nævne sådan noget som narkose: der er børn, der er urolige – det kan være psykotiske børn eller andre, der har vanskeligheder – som man er nødt til at give narkose, og det er noget, der er meget dyrt, jeg har i hvert fald i mit liv atterteret adskillige regninger fra narkoselæger, og jeg kan sige, det bliver dyrt, når de skal ud til hver enkelt tandlæge; det kan meget nemmere ordnes f.eks. på en klinik.

Vi mener også, at fremmødet vil blive betydelig bedre på en offentlig klinik; det er desværre ikke alle forældre, der kan tage initiativet til at få børnene til tandlæge.

Vi kan derfor ikke gå ind for venstres forslag, og vi kan heller ikke gå ind for fremskridtspartiets forslag, og specielt om sidstnævnte vil jeg bemærke, når det dér siges, at der ikke skal være vederlagsfri tandbehandling for tandretninger, hvis det for en del skyldes kosmetiske hensyn, må jeg gøre opmærksom på, at forkert tandstilling, når den er påfaldende, kan virke psykisk særdeles generende for børn.

Flygaard (DR):

Retsforbundet anser det for noget centralt, at man opfylder det, der er børnetandplejelovens formål, nemlig at give børnene en god tandstart her i livet. Det er ud fra den betragtning, vi vil vurdere de tre lovforslag.